fotbal

DIVIZIA A, ETAPA A XXVII-a

„RĂZBOIUL" PENTRU LOCUL 15 A AJUNS LA... MAREA BĂTĂLIE DIRECTĂ!

• Etapa... suspendaților • Mîine se încheie campionatul pentru „U" Cluj • U. T. A.—C. F. R., un meci dinainte jucat?! • Partidă pe muche de cuțit pentru Petrolul...

DERBYUL etapei...

1, 2, X în partida de mîine de pe Stadionul „Republicii"

Sub „bagheta" lui Aurel Bentu, unul dintre arbitrii noștri cei mai apreciați, mîine, la ora 16 (avansarea orei de începere a fost determinată de faptul că partida va fi televizată), Rapid și Dinamo București se angajează în cea de a 40-a întîlnire a lor, din cadrul campionatului.

Partida se dispută sub semnul luptei pasionante pe care o poartă în aceste ultime etape formația feroviară, cu U.T.A., în primul rînd, dar și cu Steaua, care mai poate avea un cuvînt de spus și chiar cu... Dinamo București (teoretic!) pentru cucerirea titlului de campioană a țării.

Ca și în alte dăți, partida dintre aceste două formații este deschisă oricărui rezultat, argumentele în favoarea unuia dintre ele nefiind mai puternice decît... contra-argumentele pe care le-ar putea aduce susținătorii formației adverse.

Este un meci în care nu se înfruntă numai două loturi de jucători valoroși, ci și două ambiții, două rivalități sportive care au constituit, întotdeauna, un element de atracție al campionatului. S-ar putea spune, în plus, că e vorba de două echipe cu stiluri de joc asemănătoare, capabile de un mare efort fizic, dar și de frumoase realizări pe plan tehnic.

La ora cînd scriem aceste rînduri, formațiile prezintă semne de întrebare, chiar pentru... antrenori. Totuși, din informațiile pe care le deținem, se pare, de pildă, că Dinamo București va trimite în teren unsprezecele lui cel mai bun. Rapidul, în schimb, întîmpină dificultăți la alcătuirea liniei de fundași, dat fiind faptul că Lupescu e suspendat iar Dan, accidentat. Nu este exclus să-l vedem, în această linie, pe Angelescu, unul dintre puținii jucători rapidiști cu o înălțime cît de cît corespunzătoare postului de fundaș central.

19-16 pentru Rapid, în palmaresul meciurilor cu Dinamo București

Rapid — Dinamo București. Un meci care cheamă lumea la stadion, în orice împrejurări. Un meci cu atît mai interesant astăzi, cînd Rapid vizează titlul de campioană, de care rezultatul partidei o poate apropia sau îndepărta aproape definitiv.

Pînă acum, cele două echipe s-au întîlnit de 39 de ori, în cadrul campionatului diviziei A, palmaresul fiind favorabil Rapidului, care a realizat 19 victorii, față de cele 16 obținute de Dinamo București. Celelalte patru partide s-au încheiat la egalitate.

Dar, să vă amintim rezultatele meciurilor Rapid — Dinamo București:

1947—48: 2—3, 1—0; 1948—49: 1—0, 5—2; 1950: 4—2, 5—3; 1951: 2—3, 1—5; 1952: Rapid a jucat în „B"; 1953: 2—0, 1—2; 1954: 2—2, 1—2; 1955: Rapid a jucat în „B"; 1956: 2—3, 3—2; 1957—58: 0—4, 1—0; 1958—59: 3—2, 2—3; 1959—60: 1—0, 0—2; 1960—61: 0—0, 2—1; 1961—62: 1—2, 1—0; 1962—63: 2—1, 1—1; 1963—64: 0—2, 2—5; 1964—65: 1—3, 1—0; 1965—66: 2—0, 0—0; 1966—67: 1—2, 2—0; 1967—68: 2—3, 1—3; 1968—69: 3—2, 1—0; 1969—70: 2—0, ?

Parcă niciodată n-a fost mai încîlcit — și la bine și la rău — acest campionat, pe care un confrate cu minte ageră și condei jucăuș îl numea, prin referință cu „Mundialul", cealul nostru cu parizer...

Ei bine, iată, n-au mai rămas de consumat decît patru etape — și un singur meci, ultimul, „țipătul lebedei" pentru simpaticii studenți ai Napocăi — și lucrurile sînt mai încurcate ca oricînd, pentru că nici campioana nu se cunoaște — și noi n-am paria că arădenii pot deja să-și croiască haine de gală și să-i aștepte la aeroport pe Kindvall și compania —, pentru că nici în zona suferinței zîmbetele și lacrimile, nelipsite din ritual, n-au fost împărțite cu... precizie.

Va aduce, oare, etapa de mîine mai multă lumină?

Neîndoios. Dar numai dacă... în cazul în care... ținînd seama că... ș.a.m.d., de data aceasta între coordonatele unor rezolvări supuse — cu zîmbet de candel — la ceea ce ne place să numim, cu o trufie cel mai adesea zadarnică, calculul hîrtiei...

Dar — vorbă lungă, sărăcia omului.

Iași, Politehnica — Crișul. Meci — cum ar vrea Fănuș Neagu să spună — cu pistoalele pe masă, ceea ce nu ne duce cu gîndul, doamne ferește, la indisciplină și dezordine, ci ne sugerează aruncarea în joc a ultimelor energii în apărarea ultimelor șanse.. Pentru a se salva de retrogradare — măcar teoretic — ambele echipe au o absolută nevoie de victorie. Dar cum acest lucru este imposibil, credem că cei care vor trece cu bine acest mare examen al valorii vor fi studenții.

Sîntem siguri — iată, în sfîrșit, o certitudine! — că cei doi năbădăioși K din atacul Crișului, Kun și Kassai, nu vor trece cu brațele pline de flori pe sub „arcul de triumf" Ianul — Stoicescu, reașezat pe picioare, curajos și demn; în timp ce vizavi, în cealaltă jumătate de teren, Moldoveanu, acest unic „zece" în cîmp al ultimei etape, va aprinde — bănuim — imaginația clasicilor Lupulescu și Cuperman.

Piezînd mîine — dacă va pierde — și rămînînd să recupereze trei puncte în tot atîtea etape, Crișul va fi, probabil, ursit să asculte — cu nefericitul Ion Ionescu pe covertă — cîntul de jale, duios și resemnat, al băieților din Tg. Mureș. Nu e o noutate: fotbalul e crud cu cei învinși...

După ce a adus un punct cît roata carului de la Bacău, *Petrolul* întîlnește acasă cea mai dezechilibrată echipă a acestui final de campionat, *Universitatea Craiova.*

Prea bine știe profesorul Cernăianu că dacă pierde și mîine e... pierdut, pentru că 23 de puncte din 27 de meciuri nu mai reprezintă, de fapt, nici o zestre, și tocmai în virtutea acestui argument e greu de anticipat altceva decît o izbîndă a gazdelor, în fața unei echipe ai cărei jucători au lăsat — miercuri — impresia că s-au cunoscut doar cu 5 minute înainte de meci. Crîngașu este numele ascensiunii ploieștene. Ivan este numele crizei studenților. Comparați numai aceste două nume, apoi adăugați și argumentul dispărării unei foste campioane...

U.T.A. — C.F.R., un meci dinainte jucat? Cei mai mulți vor băga mîna în foc pentru un „da" răsunător, și socoteala lor va fi fiind mai mult decît simplă. Ne vom abține, însă, de la orice pronostic, mărginindu-ne doar să amintim că feroviarii se apără mai bine decît atacă, că Soos stăpînește senioral zona propriului careu, că Mărculescu reprezintă un nume ieșit brusc din anonimat. Cea mai bună tactică pentru C.F.R. ar fi, spun unii, betonarea — crudă cu spectacolul — gen Herrera. Și doctorul Rădulescu, sîntem siguri, va dicta betonarea, aliată cu sacrificiul tactic.

Dacă *Steagul roșu — A.S.A.* și *Jiul — Farul* interesează mai puțin, pentru că gazdele pornesc mari favorite, atunci mulți ochi sînt îndreptați spre Feleac: „U"—Dinamo Bacău.

După „remiza" de pe litoral, zbuciumata echipă a studenților își joacă mîine — și la propriu și la figurat — ultima carte, pe care nu poate sta scris decît victorie. Abia cu 28 de puncte clujenii pot respira ușurați, deși — teoretic — ei mai pot fi ajunși și de Politehnica și de Crișul...

Ce va fi mîine? Credem într-o izbîndă a gazdelor pentru că singurul jucător advers capabil să mutileze echilibrul universitarilor și să transforme sudoarea lui Anca în lacrimi — l-am numit pe Dembrovschi — rămîne acasă, victimă a necumpănirii sale.

În sfîrșit, *F.C. Argeș — Steaua,* o confruntare tradițională, în care a decis cel mai adesea terenul propriu...

Bănuim că Dobrin — chiar fără suspendatul Nuțu alături — va face tot posibilul să recîștige inima tribunei, după înfrîngerea de miercuri.

Rămîne de văzut dacă, în fața zburdalnicului Tătaru, picioarele — miercuri de argilă — defensivei piteștene s-au uscat...

Altfel, n-ar fi exclus să asistăm la doborîrea unui alt mit. Care nu va fi — o, sîntem siguri — nici primul, nici ultimul...

Ovidiu IOANIȚOAIA

GHERGHELI LA HERTHA!

În virtutea acordului semnat între Dinamo București și clubul Hertha din Berlinul Occidental, cunoscutul internațional *Vasile GHERGHELI* a primit drept de joc pentru Hertha, unde va activa în sezonul viitor.

Înainte de plecare — programată pentru astăzi — Gheorgheli ne-a făcut o scurtă vizită la redacție, rugîndu-ne să mulțumim în numele său publicului bucureștean pentru simpatia și înțelegerea cu care l-a înconjurat timp de opt ani.

Ceea ce și facem, cu gîndul la conștiinciozitatea și fair-play-ul cu care Ghergheli ne-a obișnuit...

Loto-Pronosport

BILETELE FRACȚIONATE ȘI JOCUL „CAP DE POD"

Pentru a veni în sprijinul participanților în ceea ce privește creșterea șanselor de cîștig la LOTO, PRONOEXPRES și PRONOSPORT, începînd cu concursul Pronoexpres din 15 iulie a.c. tragerea LOTO din 17 iulie și concursul Pronosport din 19 iulie a.c. se introduc biletele de participare fracționate la cele trei sisteme și forma de participare cu combinații „Cap de pod" la Loto și Pronoexpres. Iată cîteva amănunte:

— La Pronosport se introduc bilete fixe (sfert) a 20 variante simple (15 lei) și variabile pentru înscrierea a 1—5 variante combinate, achitate în cote de 10%, 25%, 50% sau 100%.

— La Pronoexpres se introduc bilete fixe (sfert) a 8 variante simple (12 lei) și variabile pentru înscrierea unei variante combinate de 6—15 numere sau o combinație „Cap de pod" de 4, 5 sau 6 numere achitate în cote de 10%, 25%, 50% sau 100%.

— La LOTO se introduce biletul variabil pentru înscrierea unei variante combinate de 4—30 numere sau o combinație „Cap de pod" de 2, 3, 4, sau 5 numere, achitate în cote de 10%, 25%, 50% sau 100%.

De la concursul Pronoexpres din 15 iulie a.c. și tragerea LOTO din 17 iulie a.c. se introduce și forma de participare cu combinații „Cap de pod".

Amănunte în agențiile LOTO-PRONOSPORT.

LOTO NUMERELE EXTRASE LA TRAGEREA DIN 10 IULIE 1970

Extragerea I:
58 70 26 7 79 50 64 52 12

Fond de premii: 386 664 lei

Extragerea a II-a:
2 72 49 86 14 61 48

Fond de premii: 339 239 lei.

Plata premiilor pentru această tragere se va face astfel: **în Capitală:** începînd de sîmbătă 18 iulie pînă la 24 august 1970 inclusiv; **în țară:** începînd de marți 21 iulie pînă la 24 august 1970 inclusiv.

Azi, ultima etapă a barajului pentru „B"

Astăzi, la **Brașov** și la Arad, pretendentele la promovarea în campionatul diviziei B se vor întîlni în partidele decisive. După meciurile disputate miercuri, se pare că în grupa de la Brașov cele mai mari șanse de a ocupa primele două locuri le au echipele C.F.R. Pașcani și S.N. Oltenița. Ambele formații au acumulat cîte 3 puncte, în timp ce Metalul Plopeni și Autobuzul București, doar cîte un punct. Deci, feroviarilor și jucătorilor de la S.N.O. le mai este necesar să realizeze cîte o remiză ca să-și vadă visul împlinit. Dar, cum meciurile nu sînt dinainte jucate mai bine să vedem ce se va întîmpla după-amiază.

În grupa de la Arad, Gloria Bistrița are 3 puncte, U.M.T. și Minaur — cîte 2, iar Tractorul — unul. Aici, după cum se vede, lupta este destul de strînsă, toate echipele au încă șanse de a promova.

Este posibil ca, după meciurile de azi, golaverajul să decidă pe ocupanta locului 2. La această situație se poate ajunge, fiindcă în etapa de azi Gloria Bistrița, primind replica lui U.M.T., îi este de ajuns un scor egal pentru a se menține în frunte, iar rezultatul celuilalt meci va decide formația de pe locul 2. Iată programul etapei:

BRAȘOV: Metalul Plopeni — C.F.R. Pașcani (stadionul Metrom, ora 17,30), și Autobuzul București — S.N. Oltenița (Stadionul Tineretului, ora 17,30).

ARAD: Minaur Zlatna — Tractorul Brașov și Gloria Bistrița — U.M. Timișoara.

După două etape clasamentele arată astfel:

BRAȘOV

1. C.F.R. Pașcani	2	1	1	0	4—2	3
2. S. N. Oltenița	2	1	1	0	2—1	3
3. Metalul Plopeni	2	0	1	1	1—2	1
4. Autobuzul Buc.	2	0	1	1	2—4	1

ARAD

1. Gloria Bistrița	2	1	1	0	3—2	3
2—3. U. M. Timișoara	2	0	2	0	2—2	2
2—3. Minaur Zlatna	2	0	2	0	1—1	2
4. Tractorul Brașov	2	0	1	1	3—4	1

Arbitrii meciurilor etapei a 27-a

STEAGUL ROȘU — A.S.A.: C. Petrea, la centru, C. Drăgotescu și I. Gheorghiță, la linie (toți din București).

JIUL — FARUL: C. Nițescu (Sibiu) la centru, E. Martin și Gh. Retezan, la linie (ambii din București).

„U" CLUJ — DINAMO BACĂU: St. Biräescu, la centru, I. Boroș și I. Sana, la linie (toți din Timișoara).

RAPID — DINAMO BUCUREȘTI: A. Bentu, la centru, V. Pădureanu și Fr. Coloși, la linie (toți din București).

POLITEHNICA — CRIȘUL: N. Petriceanu, la centru, R. Buzdun și S. Mîndreș, la linie (toți din București).

F. C. ARGEȘ — STEAUA: Z. Drăghici, la centru, N. Stavru și R. Cocoi, la linie (toți din Constanța).

PETROLUL — UNIV. CRAIOVA: V. Dumitrescu, la centru, M. Bică și Gh. Motorga, la linie (toți din București).

U.T.A. — C.F.R.: C. Ghemingean, la centru, I. Dancu și D. Isăcescu, la linie (toți din București).

Variațiuni noi pe o temă veche — la Dinamo București

VOR AVEA, OARE, ABUZURILE JUCĂTORILOR DIN NOU CÎȘTIG DE CAUZĂ?

Nu mai este un secret pentru nimeni faptul că cel mai puternic lot divizionar din România — creditat înaintea oricărei ediții de campionat cu pronosticurile cele mai roze **(„Cîștigați campionatul la pas", „Dinamoviștii? Se plimbă în acest campionat", „Dinamo are o clasă diferență peste orice altă echipă" etc...)** — ratează an de an, cu o fatalitate... previzibilă calendaristic, performanțele datorită unor „crize" extrafotbalistice care erup spectaculos în viața bucureșteană. Fiind, nu odată, de domeniul rubricilor „Omul față-n față cu el însuși", „evenimentele" bîntuie (de obicei primăvara și vara) bulevardele și restaurantele și barurile, pe urmele bătute de autorii lor... Am putea spune că, în ce-i privește pe unii dinamoviști, urmele s-au transformat în poteci, potecile în căi... Și nimic nu se schimbă. Probleme „interne" ale acestei echipe au ajuns să facă parte integrantă din „viața mondenă a Capitalei" (mondenă în ghilimele, cu un sens peiorativ evident).

Scuzîndu-ne pentru lungimea introducerii, al cărui rost este să definească și să precizeze un cadru (de altfel binecunoscut), vom da cuvîntul faptelor, promise în articolul nostru din ziarul de joi. Explicam, în puține vorbe, cauza absenței dinamoviștilor Dinu și Dumitrache la meciul cu F. C. Argeș. Iată, pe larg, narate de antrenorul Nicușor, motivele scoaterii celor doi jucători din formație. **„Sancționat, adeseori, pentru viață nesportivă, Dinu a mers în continuare pe drumul abuzurilor alcoolice..."**

Comprimînd cele povestite (multe și nu mărunte) de antrenorul Nicușor, vom spune că, după repetate escapade în compania lui Bachus, Dinu a pus, cum se spune, capac la toate în ziua de luni. De la un restaurant de la Snagov (echipa aflîndu-se cazată undeva prin apropiere), după o repriză „de pahar" pînă la 2 noaptea, lui Dinu i-a venit chef să facă baie în lac. Fiind în stare de ebrietate, în loc să sară în apă, a sărit într-un... ponton. **„Vă închipuiți — ne spunea antrenorul Nicușor — ce se întîmpla dacă s-ar fi lovit mortal? Sau dacă s-ar fi înecat?..."**

Ne închipuim.

Aceasta este, pe scurt, istoria (și cauza) scoaterii pe tușă a lui Dinu.

Cu Dumitrache, lucrurile sînt... mai simple.

Înaintea meciului cu Steagul roșu, nu s-a prezentat la locul de cazare al echipei o noapte, înaintea celui cu Universitatea Craiova a venit la ora 1 (după ora... zero), iar înaintea celui cu Farul a lipsit din nou o noapte. La o discuție cu antrenorul Nicușor, i-a spus că lui nu-i convine regimul de odihnă și pregătire al echipei. A fost sancționat. Urmarea? La meciul cu Farul, după cinci minute de la începerea partidei, a cerut să fie schimbat, pretextînd o durere. După alte cinci minute, și-a repetat cererea. În min. 30 l-a chemat la tușă pe antrenorul său pentru același motiv, declarîndu-i textual: **„Dacă vrei război, hai să facem război!"** (A fost, bineînțeles, înlocuit).

Aceasta era „durerea" lui Dumitrache!!

Dintr-o ambiție personală (fiind vinovat în repetate rînduri), Dumitrache „face război" cu antrenorul său, uitînd de echipă, părăsind-o în mod laș!!

Iată, așadar, alt chip al jucătorului iubit de toată lumea, al fotbalistului nr. 1 al anului.

Ce să mai spunem? E trist că avem ocazia să scriem aceste rînduri, dar adevărul este și mai trist. Și revoltător.

„Acești băieți — ne mărturisea antrenorul Nicușor — **dau un randament bun în echipă. Fac față abuzurilor pentru că sînt tineri. Rezistă. Dar viața lor sportivă se va scurta mult dacă acum, cînd încă nu-i tîrziu, nu se vor lua, odată pentru totdeauna, măsuri energice. Eu aș putea să închid ochii și să mă mulțumesc cu randamentul lor din teren, dar omenește nu este corect. Fotbalul nostru are, din păcate (chiar și la Dinamo), destule exemple de mari talente rătăcite pe drum. Eu nu vreau să-i am pe conștiință pe acești tineri excepțional dotați, dar care la ora asta nu ascultă de nimeni..."**

Acesta este adevărul. Dinu și Dumitrache nu ascultă la ora asta de nimeni. Sînt „MARI" și n-au, cum se spune, nici un stăpîn. Fac război cu antrenorii, așa cum, altă dată, au făcut și alți fotbaliști de la Dinamo. Și au cîștigat „războiul"...

Vrem totuși să sperăm că acum — în mod excepțional — abuzurile fotbaliștilor nu vor mai avea cîștig de cauză.

Marius POPESCU

P.S. După redactarea articolului de mai sus, ne-a vizitat la redacție jucătorul Dinu. Recunoscînd doar o parte din învinuirile aduse de Nicușor, Dinu a „contraatacat", vorbindu-ne despre așa-zisele greșeli ale antrenorului său, care „este ranchiunos, n-a știut cum să-l ia pe Dumitrache etc...."

Ascultîndu-l și pe Dinu, noi îi dăm — totuși — dreptate antrenorului Nicușor, tehnician apreciat și om de o integritate recunoscută de toată lumea.

Secvențe de pe „scena" El Mundialului (V)

REPLICA ECHIPELOR EUROPENE

Gerd Müller a pătruns irezistibil printre apărătorii adverși și va înscrie primul din cele trei goluri — toate opera lui — cu care R.F.G. a învins Peru (3—1), în grupa a IV-a, de la Leon.

Pus în evidență mai mult, poate, decît la oricare dintre ultimele ediții ale campionatului mondial de fotbal, duelul Europa — America Latină a constituit unul din clouurile principale ale recent încheiatei competiții din Mexic. El s-a conturat încă din faza jocurilor disputate în cele patru grupe și a păstrat, apoi (situație rar întîlnită în edițiile anterioare), un echilibru perfect pînă în ultimul act al întrecerii — finala.

Dacă în cele din urmă acest duel pasionant a dat cîștig de cauză — cum era și normal să se întîmple — soccerului sud-american, excelent reprezentat de Pele și coechipierii săi, fotbalul european, îndeosebi prin selecționatele R.F.G. și Italiei, a oferit, la rîndu-i, dovada unei certe valori, a multiplelor sale valențe și capacități, chiar dacă finala nu i-a fost de loc favorabilă. Faptul că echipele Italiei și R.F. a Germaniei au urcat, în această ordine, pe podium, clasîndu-se pe locurile 2 și 3, exprimă, de altfel, convingător realele potențe ale școlii fotbalistice de pe bătrînul continent. Se poate spune, chiar, că fără handicapul pe care l-au constituit condițiile de climă din Mexic și schimbarea de fus orar, ca și — pe de altă parte — acele prelungiri epuizante ale disputelor lor directe, reprezentantele Europei ar fi putut obține rezultate și mai bune decît cele pe care și le-au trecut cu această ocazie în palmares. Avem aici, desigur, în vedere și pe fosta campioană a lumii — echipa Angliei — care, cu toate că nu a strălucit în jocurile din grupa de la Guadalajara, a ieșit prematur din competiție, ratînd astfel șansa de a merge mai departe și de a mai întîlni — eventual — o dată formația Braziliei, căreia i-ar fi dat, neîndoielnic, o replică cel puțin la fel de dîrză ca aceea de la Guadalajara. De altfel, una din marile șanse ale brazilienilor în cîștigarea titlului a fost și aceea că echipele europene cele mai bune și-au măcinat forțele între ele, eliminîndu-se succesiv, în timp ce elevii lui Zagalo au depășit relativ ușor formațiile Perului și Uruguayului, mai modeste ca valoare.

Apreciind — totuși — ca un succes al fotbalului european situarea echipelor Italiei și R.F.G. în primele trei locuri ale noii ierarhii mondiale, vom face remarca — îndreptățită după opinia noastră — că ordinea clasării celor două competitoare ar fi trebuit, mai degrabă, să arate invers. Fără a scădea prea mult din meritele reale — ale peninsularilor, se poate spune că ei au fost — de fapt — beneficiarii unei conjuncturi favorabile, care i-a ajutat să ajungă pînă în finală. Ei au avut pe parcursul competiției o comportare inegală, exprimată într-o suită de trei jocuri modeste ca factură în grupa de la Puebla și Toluca, urmată de o victorie concludentă asupra gazdelor, apoi acea splendidă evoluție din semifinala cu R.F.G. (îndeosebi din prelungirile ei) și, cînd ne așteptam mai puțin, căderea în abis din finala cu Brazilia.

Datorită mai ales tocmai acestor oscilații de comportare, „Squadra azzurra" nu s-a bucurat de prea multe simpatii și nu a convins pe deplin că își merită locul ocupat în final. Echipa italiană a practicat, în general, un joc defensiv, închis, care îi este caracteristic. Așa se și explică de ce în cele trei meciuri din grupă a înscris numai un singur gol, care, prin jocul celorlalte rezultate, s-a dovedit totuși suficient pentru calificarea în sferturi. Abia în această etapă, și numai după ce adversarul a preluat conducerea, italienii au trecut la un joc ofensiv, fără de care eliminarea devenea iminentă. În semifinală, după înscrierea golului de către Boninsegna, ei au făcut din nou un joc de strictă apărare, în scopul păstrării acestui fragil avantaj, fiind copios dominați în repriza secundă, cînd numai șansa și arbitrajul părtinitor i-a salvat de la o înfrîngere pe care o meritau. În prelungiri, însă, cînd au fost nevoiți să iasă la joc, italienii au lăsat o impresie excelentă, pe care, la numai patru zile după aceea (și din cauza evidentei stări de oboseală) au întunecat-o complet prin replica foarte slabă (mulți cronicari au considerat-o chiar ca rușinoasă) dată noilor campioni ai lumii.

Domenghini — unul dintre echipierii de bază ai „Squadrei azzurra".

Desigur, în ciuda tuturor criticilor ce i se pot aduce, „Squadra azzurra" a realizat o performanță pentru care merită — neîndoios — felicitări, deși — ca europeni — ne-a întristat penibila ei evoluție din repriza secundă a finalei. Este, însă, regretabil că o echipă cu asemenea jucători valoroși ca Mazzola, Domenghini, Rivera (din păcate, puțin folosit în ultimele partide), Boninsegna, Riva, De Sisti continuă încă să rămînă tributara unui joc prin excelență defensiv, închis și prin aceasta lipsit de spectacol, în loc să pună în valoare acele calități ofensive pe care, în cîteva ocazii, le-a demonstrat cu prisosință și la recentul turneu din Mexic.

Deși poziția a treia în lume ni se pare a fi mai mult decît onorantă, reprezentativa R.F. a Germaniei se poate totuși socoti oarecum nedreptățită. Ea s-a dovedit a fi o echipă solidă, bine închegată și excelent pregătită, cu mari resurse de forță și de energie, o adevărată mașină de fotbal, cum plastic o denumeau unii comentatori în timpul campionatului mondial. Formația vest-germană dispune de adevărate personalități în fotbal, cum sînt Beckenbauer, Overath, Schnellinger, Müller și Uwe Seeler, dar nici ceilalți jucători (Libuda, Grabowski, Vogts, Löhr etc.) nu le sînt vizibil inferiori celor dintîi, astfel că antrenorul Helmuth Schön și-a putut permite să țină pe tușă nume ca Haller și Schultz. După un început mai slab, soldat cu o victorie chinuită în dauna Marocului, echipa R.F. a Germaniei a marcat o evoluție ascendentă, al cărei apogeu a fost înregistrat în partidele cu Anglia și Italia. Fiind singura participantă la turneul final care a susținut prelungiri în două întîlniri succesive (cu adversari dintre cei mai valoroși), după ce de ambele dăți a fost condusă (prima oară a remontat de la 0—2), echipa vest-germană s-a văzut nevoită să părăsească scena înaintea finalei. La capătul celor 90 de minute regulamentare din partida cu Italia, selecționata R.F.G. ar fi meritat, cu prisosință, victoria. În prelungiri, însă, apărarea s-a lăsat prea ușor depășită. Epuizați de grelele încercări la care au fost supuși, vest-germanii s-au comportat slab în finala pentru locurile 3—4, fiind supuși în repriza secundă unui lung și puternic asediu din partea uruguayenilor. Golul lui Overath, înscris în primele minute, a rezistat însă, pînă la capăt, pecetluind astfel o performanță binemeritată.

Foarte mulți dintre cei prezenți în Mexic au acreditat ideea că o finală R.F.G.—Brazilia ar fi dus la o dispută mai strînsă, mai echilibrată. Subscriem și noi acestui punct de vedere. Dar confirmarea lui oficială nu va mai putea veni decît — eventual — în 1974, cu prilejul viitoarei ediții a campionatului mondial, cînd echipele europene vor încerca — cu mai mulți sorți de izbîndă — să cîștige net duelul cu formațiile sud-americane, și îndeosebi cu șefa lor de promoție, Brazilia.

C. FIRANESCU

Campionatul echipelor de tineret-rezerve

1. Din. Bacău	26	19	2	5	69—28	93½
2. „U" Cluj	29	18	2	9	49—33	80½
3. Din. Buc.	26	15	2	9	55—24	74½
4. Crișul	26	17	1	8	41—41	72½
5. St. roșu	26	11	7	8	43—33	61½
6. Petrolul	26	12	5	9	35—35	58½
7. Univ. Cv.	26	10	7	9	33—26	53½
8. U.T.A.	26	9	7	10	38—32	53
9. Steaua	26	10	5	11	35—40	52½
10. Farul	26	9	6	11	37—46	51½
11. Politehnica	26	10	4	12	29—36	48½
12. Rapid	27	10	3	14	25—31	45½
13. Jiul	27	8	5	14	26—46	42
14. A.S.A.	27	6	6	15	32—52	40
15. CFR Cluj	26	5	7	14	30—52	37
16. F. C. Argeș	26	5	5	16	20—42	30